

25.5.2012

Valtiovarainministeriö
Valtiovarainministerio@vm.fi
PL 28, 00023 Valtioneuvosto.

Lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain, tuloverolain 58 §:n ja verotusmenettelystä annetun lain 65 §:n muuttamisesta

Lausunnonantajasta

Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry edustaa kiinteistöjen ja infrastruktuurin ammattimaisia omistaja-, rakennuttaja-, käyttäjä-, sijoittaja- ja palveluntuottajaorganisaatioita. RAKLI toimii kiinteistö- ja rakentamisalan vaikuttajana, kehittäjänä, ammattilaisten verkottajana sekä tiedon tuottajana.

Kiinteistöala on toimialana pääomia vaativa, sillä kiinteistöjen hankkiminen sekä ikääntyvän kiinteistökannan korjaaminen ja parantaminen kunkin ajankohdan tarpeita vastaavaksi edellyttää merkittäviä investointeja. Rahoituksen saatavuus ja sen kustannukset ovat avaintekijöitä siihen, että yhteiskunnan toiminnan ja kilpailukyvyn kannalta tärkeä rakennettu ympäristö (asunnot, työpaikat, infra) pysyy kunnossa.

Ehdotettu lakimuutos koskee näin ollen laajasti kaikkia jäseniämme, joten olisi ollut toivottavaa, että valmistelun yhteydessä olisi kuultu RAKLI:n näkemyksiä. Asian merkittävyyden vuoksi haluamme kuitenkin kommentoida esitystä ja sen vaikutuksia, vaikka meiltä ei ole lausuntoa pyydettykään.

Yleistä

Ehdotetun sääntelyn tavoitteena on turvata Suomen veropohjaa elinkeinoverotuksessa. Lainmuutoksen taustalla on ollut lain perustelujen mukaan Suomen veropohjaa pienentävien korkovähennysjärjestelyiden ja nykyiseen sääntelyyn liittyvien ongelmien rajoittaminen lainsäädäntöön otettavalla yleisellä korkovähennysrajoituksella.

25.5.2012

Tavoitteen toteuttamiseksi ehdotetaan elinkeinoverolakia muutettavaksi siten, että siihen otetaan säännös korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamisesta. Rajoitusta sovellettaisiin yhteisöjen, avointen yhtiöiden ja kommandiittiyhtiöiden sekä näitä vastaavien ulkomaisten yhteisöjen ja yhtiöiden verotuksessa Suomessa. Rajoitusta sovellettaisiin kotimaisille ja ulkomaisille etuyhteisyriyksille elinkeinotulolähteessä maksettuihin korkomenoihin. Sääntely soveltuisi sekä välittömästi että välillisesti etuyhteisyriykseltä otettujen lainojen korkomenoihin. Välilliset lainajärjestelyt voisivat olla esimerkiksi back-to-back lainoja tai vakuuksia. Tuloverolakiin tehtävällä muutoksella säännöstä sovellettaisiin myös yhteisöjen sekä avointen ja kommandiittiyhtiöiden muun tulolähteen korkomenoihin.

Korkojen vähennysoikeuden rajoittamista on valmisteltu ministeriössä jo vuosia ja siksi onkin yllättävää, että lakiesitys annetaan nyt varsin nopealla aikataululla ilman, että toimijoita on kuultu sen käytännön vaikutuksista. Monilta ongelmilta olisi välttytty, jos valmistelun yhteydessä olisi kuunneltu toimijoiden näkemyksiä.

Lakiesitys on myös erittäin sekava ja sisältää useita tulkinnanvaraisia säännöksiä, jotka vaikeuttavat ehdotuksen vaikutusten arviointia. Toivommekin, että esitystä ei vietäisi eteenpäin ehdotetun sisältöisenä, vaan sitä muutettaisiin merkittävästi kuunnellen toimijoilta tulevia näkemyksiä. RAKLI on valmis omalta osaltaan käymään läpi ehdotuksen vaikutuksia ja parannusehdotuksia kiinteistöalan näkökulmasta.

Yleiset vaikutukset kiinteistöalalle

Ehdotetun lainsäädännön vaikutukset tulevat olemaan huomattavan laajat ja vahingolliset Suomen taloudelliselle kehitykselle, markkinatilanteelle, kilpailukyvyllä ja asuntotuotannolle. Esitys korkojen vähennysoikeuden rajoittamisesta tulee vaikuttamaan kaikkiin kiinteistöalan toimijoihin ja vaikeuttamaan muun

25.5.2012

muassa vuokra-asuntotuotannon rahoitusta, eläkevakuutusyhtiöiden sijoitus-toimintaa, kuntien kehityshankkeita, erilaisten väylä- ym hankkeiden toteuttamista budjetin ulkopuolisin varoin sekä lisäämään paineita asuntojen vuokrien nostamiseksi. Käytännössä tällä lainsäädännöllä tehtäisiin tyhjäksi pyrkimykset elvyttää markkinatilannetta, saada aikaan kohtuuhintaista asumista tai hankkia rahoitusta kuntien ja valtion hankkeille budjetin ulkopuolelta. Tämä ei ole voinut olla lain muutoksen tarkoitus. Ehdotuksen kaikki negatiiviset vaikutukset ja kustannukset tulevatkin näkemyksemme mukaan ylittämään mahdollisesti saavutettavat hyödyt koko yhteiskunnan tasolla.

Lisäverorasite on myös haitallinen kiinteistösijoitusmarkkinoiden heikentyneelle likviditeetille ja Suomen markkinoiden kansainväliselle kilpailukyvyllä, se voi aiheuttaa paineita kiinteistöjen arvojen laskuun ja siten johtaa jopa pankkien kasvaviin ongelmiin. Suomen tulisikin näkemyksemme mukaan tässä taloudellisessa tilanteessa pikemminkin purkaa vaihdannan ja investointien esteitä kuin lisätä niitä.

Jos korkojen vähennysoikeutta täytyy rajoittaa, esitämme, että esitystä muutettaisiin siten, että se vastaisi lain alkuperäistä tarkoitusta eikä sillä samalla vaikeutettaisi normaalia toimintaa. Lakiesitystä voitaisiin parantaa jonkin verran jo sillä, jos keskinäiset kiinteistöosakeyhtiöt, mukaan lukien asunto-osakeyhtiöt, rajattaisiin esityksen ulkopuolelle ja jos luovutettaisiin vakuusjärjestelyjen rinnastamisesta etuyhteyslainoihin (EVL 18 a §:n 3 mom.) Lisäksi ulkopuolisilta tahoilta otettujen lainojen korkojen vähennysoikeus tulisi säilyttää täysimääräisenä, toisin sanoen ulkopuolisille tahoille maksettujen korkomenojen ei tulisi vaikuttaa vähentävästi etuyhteyslainojen korkovähennysoikeuteen.

Vakuusjärjestelyt

Ehdotus siitä, että emoyhtiön antama vakuus tytäryhtiön lainasta muuttaisi ulkopuoliselta saadun luoton etuyhteyslainaksi, on täysin kohtuuton ja tulee aiheuttamaan ongelmia useille kiinteistöalan toimijoille. Vastaava tilanne syntyy,

25.5.2012

jos emoyhtiö ottaa lainaa ulkopuolelta konserniyhtiöidensä tarpeisiin käyttämällä vakuutena tytäryhtiöidensä omaisuutta. Esimerkiksi kunnat, aivan pieniä kuntia lukuun ottamatta, ovat yhtiöittäneet eri toimintojaan. Kunnat joutuvat myöntämään näiden yhtiöiden ulkopuoliselle rahoitukselle vakuuksia, jotka ehdotuksen mukaan muuttaisivat täysin markkinaehtoisesta ulkopuoliselta taholta saadun lainan etuyhteyslainaksi. Vakuuksia myönnetään tyypillisesti kuntien omistamille vuokrataloyhtiöille, kuntien kehityshankkeisiin jne. Esimerkiksi Kuntarahoitus, joka myöntää lainat kuntien omistamille vuokrataloyhtiöille, edellyttää kunnalta takauksen. Ehdotus tarkoittaisi käytännössä huomattavia lisäkustannuksia kaikkiin hankkeisiin ja vaikeuttaisi asuntotuotantoa ja asuntojen vuokraustoimintaa sekä muiden palvelujen kehittämistä, mikä ei ole voinut olla lain tarkoitus.

Esitämme, että vakuusjärjestelyt eivät muuttaisi ulkopuoliselta taholta otettua lainaa etuyhteyslainaksi.

Keskinäiset kiinteistöosaakeyhtiöt

Keskinäinen kiinteistöosaakeyhtiö on osakeyhtiö, jonka tarkoituksena on omistaa tai hallita maapohjaa ja sillä olevaa rakennusta. Lisäksi yhtiön osakkeet tuottavat oikeuden hallita yhtiöjärjestyksessä erikseen määriteltäviä tilaa, jota osakas voi joko käyttää itse tai vuokrata edelleen, jolloin vuokratuotot menevät suoraan osakkaalle. Keskinäinen kiinteistöosaakeyhtiö, jonka osakashallinnassa olevista huoneistojen pinta-alasta yli puolet on varattu asunnoiksi, on asunto-osakeyhtiö.

Keskinäisellä kiinteistöosaakeyhtiöllä on hyvin harvoin omia tulonlähteitä ja se kattaakin lähes aina kaikki menonsa, mahdolliset korkomenot mukaan lukien, osakkeenomistajilta perittävällä vastikkeella. Suomalaiselle keskinäiselle kiinteistöosaakeyhtiölle keskeinen, kansainvälisestä kiinteistöomistusten yhtiöraakenekäytännöstä poikkeava piirre on se, että tulot ja menot kohtaavat vasta

25.5.2012

osakkeenomistajatasolla, ei kiinteistön omistavassa keskinäisessä kiinteistöosa-keyhtiössä.

Työeläkeyhtiöissä ja myös muissa vakuutusyhtiölain alaisissa henki- ja vahinkovakuutusyhtiöissä, tytäryhtiörakenteet muodostuvat usein keskinäisistä kiinteistöosakeyhtiöistä, joiden osakepääoma omistetaan yleensä kokonaan. Näitä yhtiöitä puolestaan lainoitetaan konsernilainoilla tai emoyhtiölainoilla, koska VakL rajoittaa kolmannelta taholta otettavia luottoja. Muutos tulisi siten vaikuttamaan olennaisesti muun muassa henki-, vakuutus- ja työeläkeyhtiöiden rahoitusrakenteisiin, aiheuttaisi merkittäviä uudelleenstruktuurintarpeita, vähentäisi sijoitustoiminnan tuottoja ja pahimmillaan aiheuttaisi paineita eläkevakuutusmaksujen nostamiseen. Lisäksi seurauksena olisi myös vakuutusyhtiöiden rakennuttaman valtion tukeman (korkotuki) asuntotuotannon loppuminen kokonaan. Tällä hetkellä tukea saa myös sisäisille lainoille, joten nämä investoinnit ovat olleet tähän asti mahdollisia myös eläkeyhtiöille. Jatkossa näistä lainoista tukemisen sijaan rangaistaisiin.

Vastaavia rakenteita on myös muilla toimijoilla ja esitys hankaloittaisi niidenkin toimintaa ja voisi edellyttää kokonaan uudenlaisen konserni- ja pääomarakenteen kehittämistä.

Esitetty lakimuutos lienee kuitenkin ensisijaisesti tarkoitettu koskemaan sellaisia liiketoimintaa harjoittavia yhtiöitä, joissa harjoitetun liiketoiminnan tuotot ja menot kohtaavat samassa yhtiöissä ja yksi tuloksen säätelyn ja veron pienentämiskeino on ollut emoyhtiölle maksettavat emoyhtiölainan korkomenot. Keskinäiset kiinteistöosakeyhtiöt eivät ole tällaisia yhtiöitä eikä ehdotetun lain soveltamista pidä siksi ulottaa näihin.

Koska suuri osa suomalaisista toimitila- ja vuokra-asuntokiinteistöistä omistetaan keskinäisten kiinteistöosakeyhtiöiden kautta, esitetty lainsäädäntö tulisi vaikuttamaan lähes kaikkien suomalaisten kiinteistöjen omistajien omistusrakenteisiin.

25.5.2012

Keskinäisten kiinteistöosakeyhtiöiden jättäminen säätelyn ulkopuolelle ei näkemysmme mukaan vaikeuttaisi lain alkuperäisen tavoitteen toteuttamista. Keskinäinen kiinteistöosakeyhtiö ei tuota voittoa, sillä sen tuotot ovat peräisin osakkeenomistajilta perittävästä vastikkeesta. Osakkaan saamat tuotot eivät puolestaan muodostu keskinäisen kiinteistöosakeyhtiön tuloksen perusteella vaan osakashallinnassa olevan huoneiston vuokratuloina, joita puolestaan verotetaan erikseen. Näiltä osin kohtelu on samanlainen niin kotimaisten kuin ulkomaistenkin toimijoiden suhteen.

Nettokorkomenojen laskenta

Ehdotuksen mukaan vähennyskelpoisia eivät olisi yhteisön, avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön korkomenot siltä osin kuin korkomenot ovat suuremmat kuin korkotulot (nettokorkomenot) ja ne ylittävät 30 prosenttia yhteisön tai yhtiön elinkeinotoiminnan tuloksesta ennen korkoja, poistoja sekä muita rahoitusomaisuuden menetyksiä ja arvomuutoksia. Nettokorkomenot vähennettäisiin kuitenkin siltä osin kuin

- 1) niiden määrä on suurempi kuin etuyhteydessä olevien osapuolten väliset nettokorkomenot; tai
- 2) ne ovat verovuonna enintään 500 000 euroa.

Ehdotettu säännös on epäselvä ja tulkinnanvarainen. Esitämmeikin säännöksen selkeyttämistä. Olisi toivottavaa, että suoraan laista kävisi ilmi, kuinka laskenta tehdään, ilman että tarvitsee turvautua ministeriön laskentaesimerkkeihin.

Lisäksi esitämme, että vähennettävien nettokorkomenojen määrän nostamista vähintään samalle tasolle kuin Saksassa eli 3 miljoonaan euroon. Näkemysmme mukaan ei ole perusteita tehdä Suomeen tiukempaa säännöstöä kuin muissa yleisen, ns. (vero-)tuloslaskelmapohjainen rajoituksen omaavissa EU-maissa. Tiukempi säännöstö vain vaikeuttaisi Suomen markkinan muutenkin haasteellista kilpailuasemaa.

25.5.2012

Esitämme myös, että korkomenojen osuus EBITDasta voisi olla korkeampi kuin nyt ehdotettu 30 %. Lisäksi ulkopuolisilta tahoilta otettujen lainojen korkojen vähennysoikeus tulisi säilyttää täysimääräisenä toisin sanoen ulkopuolisille tahoille maksettujen korkomenojen ei tulisi vaikuttaa vähentävästi etuysteyslaintojen korkovähennysoikeuteen.

Vaikutuksia eri toimijoihin ja toimintoihin

Asuntotuotanto

Hallitusohjelmaan ja asuntopoliittiseen ohjelmaan on otettu tavoitteeksi kohtuuhintaisen asuntotuotannon turvaaminen. Tämä huomioon ottaen on erikoista, että tavoitetta vaikeutetaan muun muassa ehdotetun korkojen vähennysoikeuden rajoittamisen kautta. Edellä on jo todettu ehdotuksen vaikutuksista vakuutusyhtiöiden asuntotuotantoon. Vuokrataloyhtiöillä valtion tuella rakennettujen asuinkiinteistöjen omat varat on usein saatu tertiäärilainoina omistajalta (esim. kaupungilta). Myös yleishyödylliset asuntotuottajayhtiöt lainoittavat samaan konserniin kuuluvia yhtiöitä, kyetäkseen rahoittamaan uusien vuokra-asuntojen tuotantoon vaadittavan oman pääoman osuuden ja vanhan vuokra-asuntokannan korjaustarpeen. Ehdotuksen mukaan näiden lainojen korkoja ei voisi enää vähentää. Yhtiöt ovat hyvin velkaisia ja korkokulut merkittäviä. Muun muassa tertiäärilainat lankeavat maksettavaksi vasta ara-lainojen jälkeen, jolloin tertiäärilainoista ja niiden koroista ei koko ara-lainan laina-aikana (jopa 40 vuoteen) saisi mitään helpotuksia.

Aiemmin uustuotannon omia varoja ei saanut kerätä vuokrissa, joten omat varat oli otettava tertiäärilainoina, joita on voimassa vielä vuosia tästä eteenpäin. Vaikka omien varojen kerääminen vuokrissa onkin nykyisin mahdollista, tarve tertiäärilainoihin ei ole poistunut ja niitä käytetään edelleen omien varojen keräämiseen. Se, että kesken lainoitussajan tertiäärilainojen korot muuttuisivat vähennyskelvottomiksi, vaikeuttaisi yhtiöiden talouden suunnittelua ja horjuttaisi luottamusta sovittuihin käytäntöihin. Vähennyskelvottomuus lisää yhtiön kustannuksia ja näkyy viime kädessä asukkaille kohoavina vuokrina.

25.5.2012

Säännöstö pakottaisi järjestämään rahoituksen uudelleen ja siten muuttamaan lainanmaksuohjelmaa. Tertiäärilainoja ei voi maksaa pois ennen ara-lainaa ja käytännössä tertiäärilaina olisi maksettava pois ja korvattava uudella lainalla, joka aiheuttaa ongelmia ara-säännösten vuoksi ja aiheuttaa kaikissa tapauksissa melkoisia kustannuksia. Näille uusille lainoilla tarvittaisiin todennäköisesti omistajan vakuus, mikä muuttaisi nämäkin lainat etuyhteyslainoiksi ja korot siten vähennyskelvottomiksi. Uudelleen järjestely on vaikeaa myös rahoitusmarkkinoiden epävakaiden näkymien vuoksi, mikä nostaa entisestään rahoituksen kustannuksia. Edellä esitetyn vuoksi rahoituksen uudelleenjärjestelyllä ei saavutettaisi mitään hyötyä, ainoastaan lisättäisiin kustannuksia entisestään.

Kokonaisuutena säätely tarkoittaisi siten vuokratason merkittävää nousua isossa osassa valtion tukemaa vuokra-asuntokantaa. Se myös nostaisi muutenkin hiljaisella markkinalla uudistuotannon aloituskynnystä entisestään, hidastaisi tarpeellisia korjauksia ja muutenkin vesittäisi pyrkimykset kohtuuhintaiseen asumiseen. Tavoite kohtuuhintaisesta asumisesta näyttää siirtyvän yhä kauemmaksi.

Kunnat

Kuntakonsernin yhteisöt on pääosin nimenomaisesti perustettu tyydyttämään sellaisia yleisen edun mukaisia tarpeita, joilla ei ole teollista tai kaupallista luonnetta. Ne ovat vuokrataloyhtiöiden ohella tyypillisesti esimerkiksi urheiluhalliyhtiöitä, joiden rakentamisen ja ylläpitämisen investointimenot ovat merkittäviä ja joille yhtiöt tarvitsevat emokunnan takauksen.

Esitetty korkojen vähennysoikeuden rajoittaminen merkitsisi näiden kiinteistöjen käyttäjille siirtyviä lisäkustannuksia kohonneiden vuokrien ja käyttömaksujen muodossa. Lisäkustannuksista kärsisivät tiloissa vuokralaisena tavallisesti olevan kunnan lisäksi esimerkiksi urheiluseurat, järjestöt ja erityisryhmät.

Kuntalakia esitetään muutettavaksi siten, että kunnan hoitaessa tehtävää kilpailutilanteessa markkinoilla sen tulisi pääsääntöisesti antaa tehtävä yhtiön,

25.5.2012

muun yhteisön tai säätiön hoidettavaksi (yhtiöittämisvelvollisuus). Kilpailutilanteessa markkinoilla hoidettuna pidettäisiin myös esimerkiksi vesihuoltotoimintaa ja muuta luonnollisiin monopoleihin perustuvaa toimintaa, joihin ei perinteisesti liitetä kilpailutilannetta.

Kun yhtiötettävä toiminta samanaikaisesti siirtyy yhteisöverotuksen piiriin, toiminnan osalta menetetään oikeus arvonnäköveron kuntapalautukseen ja rajoitettaisiin oikeutta korkovähennyksiin niiden lainojen osalta, joiden vakuutena on emokunnan myöntämä takaus, on kokonaisvaikutus kunnan toiminnalle hallitsematon. Sanotun vaikutuksen viimeistelee kuntalain muutoksen yhteydessä esitetty vaatimus kunnan konserniyhteisöilleen tuottamien tukipalvelujen hinnoittelusta markkinaehtoisesti.

Kokonaiskuormitusta ei voi pitää kuntiin kohdistuvan kilpailuneutraliteettiin pyrkivän tavoitteen kannalta kohtuullisena eikä sillä tueta kuntien omaehtoista kannustinta siirtää toimintojaan organisaationsa ulkopuolelle, vaan sen sijaan houkutinta säilyttää tehtävät kunnan omana työnä.

PPP-hankkeet

PPP-hankkeilla (Public Private Partnership) tarkoitetaan tässä hankkeen toteutustapaa, jossa julkinen sektori – kunta tai valtio – ostaa yksityiseltä sektorilta tietyn yhteysvälin (esim. moottoritie) tai tietyn toimitilahankkeen kokonaispalvelun. PPP-mallia on käytetty väylähankkeissa Suomessa vuodesta 1996. Tunusomaista hankkeille on merkittävä vieraan pääoman osuus. Kokonaispalvelu hankitaan sopimuskauden ajaksi ja se sisältää suunnittelun ja rakentamisen lisäksi ylläpidon ja hoidon sopimusaikana sekä koko hankkeen rahoituksen.

PPP-hankkeissa käytetään pitkien sopimusaikojen ja ennustettavien kassavirtojen vuoksi vieraan pääoman ehtoista rahoitusta. PPP-hankkeissa, kuten muissakin projektirahoituskohteissa, perustetaan yleisesti erillinen projektiyhtiö toteuttamaan palvelu. Projektiyhtiö kerää rahoitusta oman ja vieraan pääoman sijoittajilta, joista oman pääoman sijoitukset kerätään yleensä yhteen holding-

25.5.2012

yhtiöön. Vieraan pääoman sijoituksen vakuutena ovat hankkeesta kertyvä kasvavirta, varallisuus sekä sopimukset. Yleensä myös projektiyhtiön osakkeet pantataan vieraan pääoman sijoittajille.

Mikäli hankkeissa käytetään erillistä holding-yhtiötä omistamaan projektiyhtiötä, syntyy väistämättä relaatio, jossa ehdotetun korkojen vähennysoikeuden rajoittamisen myötä vieraan pääoman sijoittajille maksettu korko katsotaan etuyhteyskoroksi, koska etuyhteydessä oleva taho eli projektiyhtiön omistava holding-yhtiö on antanut vakuuden projektiyhtiön ottamaan lainaan.

PPP-hankkeissa etuyhteyskorkoja syntyy myös tilanteissa, joissa omistusta on keskitetty holding-yhtiöihin ja holding-yhtiö perii korkoa projektiyhtiöltä. Samoin etuyhteyskorkoa syntyy esimerkiksi, jos yksin yli puolet kohdeyhtiöstä omistava sijoittaja tekee myös vieraan pääoman ehtoisia sijoituksia kohdeyhtiöön ja perii niistä korkoa.

PPP-hankkeilla on tulevaisuudessa merkittävä rooli uusittaessa maamme infrastruktuuriverkostoa sekä toteutettaessa julkisia toimitilahankkeita. PPP-mallilla on toteutettu viime vuosina merkittäviä tiehankkeita kuten moottoritieväylä E18 Lohja-Muurla (2009.) Julkinen sektori maksaa aina viime kädessä PPP-hankkeiden kustannukset. Jo toteutettujen PPP-hankkeiden kustannusten kasvaminen verokustannusten lisääntymisenä johtaa sekä infra- että muiden elinkaarihankkeiden kallistumiseen ja mahdollisesti yksipuoliseen hinnankorotukseen, jonka viime kädessä tilaaja eli julkinen sektori maksaa.

Verokustannusten kasvu valtion infrastruktuuri-PPP-hankkeissa voidaan eliminoida esimerkiksi säätämällä, että korkojen vähennysoikeuden rajoitus ei koske PPP-hankkeita eli silloin kun tulon verottamiseen sovelletaan EVL 19 a §:ää. Tämä ei kuitenkaan muuttaisi tilannetta kuntatilaajien sekä toimitilahankkeiden osalta, joten niiden osalta pitäisi lainsäädäntö miettiä kokonaan edelleen.

25.5.2012

Lopuksi

Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry esittää, että lakiehdotusta tarkasteltaisiin vielä kertaalleen kriittisesti ja arvioitaisiin sen todelliset vaikutukset eri toimijoiden toimintaan ja Suomen markkinan toimivuuteen ja kilpailukykyyn. Kuten edellä olemme todenneet, ehdotus aiheuttaisi mm. asuntojen vuokratason merkittävää nousua. Olemme myös valmiita täsmentämään näkemyksiämme ja kertomaan ehdotuksen vaikutuksista tarkemmin.

Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry

Helena Kinnunen
toimitusjohtaja